

خاتم الفقه

١١-١٤٠١ فقه اکبر ۲

(مکتب و نظام قضایی اسلام)

۵۳

دھارسلات الاستاذ:

مهماں المادوی الطہرانی

امکان النصب العام

- مردم و ولایت فقیه
- هر چند برخی کوشیده اند نظریات گوناگونی از علمای اسلام پیرامون مسئله‌ی حکومت اسلامی، ارائه دهند و این تصور را ایجاد کنند که «نظریه‌ی ولایت فقیه» یکی از چند نظریه‌ی موجود در این باب است که خود به دو شاخه‌ی کوچکتر: «نظریه‌ی انتصاب» و «نظریه‌ی انتخاب» تقسیم می‌شود،

ولایت و دیانت(جستارهایی در اندیشه‌ی نظام سیاسی
اسلام)، مهدی هادوی تهرانی، صص ۱۰۲-۱۱۱

امکان النصب العام

- ولی آنچه از سخنان فقیهان بر جسته‌ی گذشته تا حال نقل شد، به خوبی نشان می‌دهد که تنها نظریه‌ی پذیرفته شده در میان آنها، «نظریه‌ی انتصاب فقیه، به عنوان ولی و زمامدار» بوده و هست و اگر نظریات دیگری در این زمینه ابراز شده، مربوط به چند دهه‌ی اخیر تاریخ اندیشه‌ی شیعی و بیشتر از سوی کسانی بوده است که از نامآوران صحنه‌ی فقاهت محسوب نمی‌شده اند. (۱۶۲)
- (۱۶۲) البته برخی از فقیهان متاخر نظریاتی مانند «انتخاب فقیه از سوی مردم به عنوان ولی» یا «ناظارت فقیه بر امور حکومتی» یا «ولایت غیر فقیه به نصب از جانب فقیه» را مطرح کرده اند.

ولایت و دیانت(جستارهایی در اندیشه‌ی نظام سیاسی
اسلام)، مهدی هادوی تهرانی، صص ۱۰۲-۱۱۱

امكان النصب العام

- ادله اي که گذشت، همگي حکایت از انتصاب فقیه به عنوان ولی دارد و هیچ فقیه آگاه از ضوابط اجتهاد، در این مطلب تردیدی ندارد.
- البته برخی تحقق چنین چیزی را - که هر کس به مقام فقاهت نائل شد، ولایت داشته باشد - محل دانسته و روایات را که ظهور در «ولایت بالفعل» دارد و خود آنها نیز به این نکته اعتراف دارند، حمل بر «ولایت شأنی» نموده‌اند و ذیانت (حستارهایی در اندیشه‌ی نظام سیاسی اسلام)، مهدی هادوی تهرانی، صص ۱۰۲-۱۱۱

امكان النصب العام

- يعني در واقع پذیرفته‌اند که ظهور اصلی و اولی روایات، «نظریه‌ی انتصاب» را ثابت می‌کند، ولی چون چنین چیزی در نظر عقل محال است، می‌بایست این اخبار را بر خلاف ظاهرشان حمل بر صلاحیت و شائینت نمود و گفت: شارع در این روایات به بیان این نکته پرداخته است که فقها صلاحیت زمامداری جامعه اسلامی را دارند. اما این امر که از بین فقها چه کسی زمام امر را به دست می‌گیرد، در این روایات تبیین نشده و تعیین آن به انتخاب مردم و انها شده است.^(۱۶۳)
- (۱۶۳) منظری، ولایت الفقیه، ج ۱، ص ۴۰۹ - ۴۰۸.

امکان النصب العام

- در پاسخ به این سؤال که چرا انتصاب فقها به عنوان زمامدار محل است؟ گفته‌اند: اگر در یک زمان، تعدادی فقیه واجد شرایط^(۱۶۴) یافت شود، پنج احتمال برای نظریه‌ی انتصاب وجود دارد:
- ۱. هر یک از آنها به تنها‌ی از سوی امامان معصوم علیهم السلام به عنوان زمامدار نصب شده باشد و بتواند مستقل‌ا در این زمینه عمل کند.
- ۲. همگی برای زمامداری برگزیده شده باشند، اما تنها یک نفر از آنها بتواند اعمال ولايت کند.
- ۳. تنها یکی از آنها برای زمامداری گمارده شده باشد.
- ۴. همگی به عنوان ولی گمارده شده باشند، اما اعمال ولايت هر یک مشروط به موافقت دیگران باشد.
- ۵. مجموع آنها به عنوان زمامدار منصوب شده باشند، به گونه‌ای که همگی با هم به منزله‌ی رهبر و زمامدار واحد تلقی شوند. نتیجه‌ی این احتمال بالاحتمال پیشین یکسان و در عمل به یک چیز بازگشت خواهند کرد.
- ۱۶۴) مقصود فقیهی است که شرایط ولايت را داراست.

**ولایت و دیانت(جستارهایی در اندیشه‌ی نظام سیاسی
اسلام)، مهدی هادوی تهرانی، صص ۱۰۲-۱۱۱**

امكان النصب العام

- سپس گفته‌اند: تمام این احتمالات باطل است:
- احتمال نخست مستلزم هرج و مرج در جامعه خواهد بود، زیرا هر فقیه ممکن است در یک مسئله نظری مخالف دیگران داشته باشد و در این صورت نظم جامعه بر هم می‌خورد و هدف از تشکیل حکومت که انتظام امور و هماهنگ ساختن اجزای مختلف جامعه است، حاصل نمی‌شود و این امر با حکمت حکیم متعال سازگار نیست.
- در احتمال دوم، راهی برای تعیین کسی که می‌تواند اعمال ولایت کند، وجود ندارد. از سوی دیگر، ولایت سایر فقهاء، غیر از او، لغو و بی‌فایده و جعل آن از سوی حکیم، قبیح و نابجا خواهد بود. به همین بیان بطلان احتمال سوم نیز آشکار می‌گردد.
- دو احتمال چهارم و پنجم نیز به دلیل مخالفت با سیره و روش عقلاً و مؤمنین باطل می‌باشند. افزون بر این، کسی چنین احتمالی را نپذیرفته است.^(۱۶۵)
-) ر.ک: منظری، ولاية الفقيه، ج ۱، صص ۴۱۵ - ۴۰۹.^(۱۶۵)

ولايت و ديانت(جستارهایی در اندیشه‌ی نظام سیاسی
اسلام)، مهدی هادوی تهرانی، صص ۱۰۲-۱۱۱

امكان النصب العام

- به این اشکال پاسخ های گوناگونی داده شده است. برخی از آنها عبارتند از:
 - ۱. همهی فقها برای زمامداری تعیین شده اند. از این رو، بر عهده گرفتن این منصب بر همهی آنها «**واجب کفایی**» «خواهد بود. به این معنا که هرگاه یکی بر این مهم مبادرت ورزد، تکلیف از دیگران ساقط می شود.^(۱۶۷)
 - (۱۶۷) ر.ک: جوادی آملی، ولايت فقيه(رهبری در اسلام)، ص ۱۸۶.

ولايت و ديانت(جستارهایی در اندیشه‌ی نظام سیاسی
اسلام)، مهدی هادوی تهرانی، صص ۱۰۲-۱۱۱

امکان النصب العام

- ۲. مسئله ولایت مانند مسئله نماز جماعت نیست، تا هر عادلی بتواند عهدهدار سمت امامت آن باشد، بلکه ولایت در مرتبه‌ی نخست وظیفه‌ی کسی است که اعلم، اتقی، اشجع و با تدبیرتر از دیگران باشد. (۱۶۸)
- (۱۶۸) همان، ص ۱۸۷.

ولایت و دیانت(جستارهایی در اندیشه‌ی نظام سیاسی
اسلام)، مهدی هادوی تهرانی، صص ۱۰۲-۱۱۱

امكان النصب العام

البته پاسخ نخست، افزون بر اینکه در احکام تکلیفی راه دارد، نه احکام وضعی مانند ولایت (۱۶۹)، نمی‌تواند اشکال را حل کند. زیرا واجب کفایی قبل از مبادرت بر همه‌ی افراد مزبور واجب است. از این‌رو، همان احتمالات پنج گانه نسبت به آن تکرار می‌شود و اشکال باز می‌گردد!

ولایت و دیانت (جستارهایی در اندیشه‌ی نظام سیاسی اسلام)، مهدی هادوی تهرانی، صص ۱۰۲-۱۱۱

- ۱۶۶) عملی که بر مجموعه ای از افراد واجب باشد و با اقدام برخی از آنها از دیگران ساقط شود، «واجب کفایی» نامیده می شود.
- ۱۶۷) حکم تکلیفی «در شریعت حکمی است که مستقیماً به عمل اختیاری مکلفین ارتباط دارد. احکام تکلیفی محصور در پنج قسم است: ۱. وجوب، ۲. حرمت، ۳. استحباب، ۴. کراحت، ۵. اباحه، «حکم وضعی» حکمی شرعی است که به صورت مستقیم به عمل اختیاری مکلفین ارتباط ندارد ولی به گونه‌ای غیر مستقیم با آن رابطه برقرار می‌کند. احکام وضعی محدود به عدد خاصی نیستند. احکامی مانند نجاست، طهارت، جزئیت، شرطیت، قیمومت، و ولایت در زمره‌ی این احکام می‌باشند.
- ۱۶۸) برخی وجود انتخاب در قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران را دلیل بر پذیرش «نظریه انتخاب» دانسته اند که با این بیان بطلان ادعای آنها آشکار می شود.
- ۱۶۹) برخی با الگو قرار دادن بعضی از مکاتب فلسفه‌ی سیاسی، مانند «نظریه‌ی وظیفه‌ی توماس هابر»، سعی کرده اند نظریه‌ی انتصاب را توجیه و نقش مردم را در کارآمدی خلاصه کنند که این‌گونه نظریات یا روح مباحث اسلامی و از جمله ولایت فقیه سازگاری چندانی ندارد.
- ۱۷۰) ر.ک: منتظری، ولایت فقیه، ج ۱، صص ۵۳۲ - ۵۳۱.
- ۱۷۱) ر.ک: مهدی حائری یزدی، حکمت و حکومت، صص ۶۵ - ۶۴.
- ۱۷۲) همان، صص ۱۷۲ - ۱۷۱.
- ۱۷۳) ر.ک: مهدی حائری یزدی، حکمت و حکومت، صص ۱۰۷ - ۱۰۰.
- ۱۷۴) که این مطلب در روایت «من أحيا أرضا ميتة فهى له» بیان شده است. (ر.ک: مجلسی، بحار الانوار، ج ۷۶، ص ۱۱۱، حدیث ۱۰).

امكان النصب العام

- پاسخ دوم، افزون بر نبود دلیل بر آن، بر فرض تساوی دو نفر از جهات مزبور، با مشکل مواجه می شود و چنین تساوی ای هر چند به گمان برخی در عالم واقع نادر است، ولی از نگاه خود آن اشخاص یا طرفداران آنها، امکان وقوع آن فراوان می باشد. (۱۷۰)
- (۱۷۰) یعنی هر یک از آنها یا طرفدارانشان، آنان را اعلم، اتقی، و اشجع می دانند.

ولایت و دیانت(جستارهایی در اندیشه‌ی نظام سیاسی
اسلام)، مهدی هادوی تهرانی، صص ۱۰۲-۱۱۱

امكان النصب العام

• از سوی دیگر، این پاسخ نوعی پذیرش اشکال و قبول اختصاص نصب به فقیه اعلم، اتقی و اشجع است، نه سایر فقهاء.

ولایت و دیانت(جستارهایی در اندیشه‌ی نظام سیاسی
اسلام)، مهدی هادوی تهرانی، صص ۱۰۲-۱۱۱

امكان النصب العام

• با این همه، اشکال مزبور قابل حل است؛ زیرا همه فقها قبول دارند - و اطلاق ادله‌ی ولایت فقیه نیز همین را اقتضا می‌کند - که اگر رهبر و ولی حکمی کرد، بر همگان حتی سایر فقها بی که واجد ولایت هستند، اطاعت از آن واجب است.

ولایت و دیانت(جستارهایی در اندیشه‌ی نظام سیاسی
اسلام)، مهدی هادوی تهرانی، صص ۱۰۲-۱۱۱

امكان النصب العام

• همچنین اگر فقیه تصدی بخشی از امور ولایی را بِ عهده گرفت، دخلت سایرین، حتی فقهای واجد ولایت، در آن حوزه جایز نیست.

ولایت و دیانت(جستارهایی در اندیشه‌ی نظام سیاسی
اسلام)، مهدی هادوی تهرانی، صص ۱۰۲-۱۱۱

امكان النصب العام

• با این وصف، ما با پذیرش احتمال نخست از احتمالات پنج گانه – یعنی این مطلب که تمامی فقهای واجد شرایط دارای مقام ولایت می باشند – مشکل پیدايش هرج و مرچ را با توجه به همین دو نکته: ۱. لزوم اطاعت از حکم رهبر و ولی بر همگان حتی سایر فقهاء ۲. عدم جواز دخالت سایرین حتی فقهاء در حوزه‌ی تصدی یک فقیه، منتفی می دانیم.

ولایت و دیانت(جستارهایی در اندیشه‌ی نظام سیاسی
اسلام)، مهدی هادوی تهرانی، صص ۱۰۲-۱۱۱

امکان النصب العام

بنابراین، نظریه‌ی انتصاب فقیه به ولایت - که نظریه‌ی بیشتر فقهای بزرگ شیعه، از جمله حضرت امام خمینی(ره) و موافق ظاهر ادله‌ی ولایت فقیه است - با اشکالی در عالم ثبوت یا اثبات مواجه نیست.

امكان النصب العام

- با این همه، اگر بخواهیم قانونی برای جامعه وضع کنیم که اختصاص به زمان و مکان خاصی نداشته باشد، راهی جز پذیرش انتخاب مردم، نخواهیم داشت.(۱۷۱)
- (۱۷۱) از این رو، نمایندگان خبرگان قانون اساسی با پذیرش «نظریه انتصاب»، در قانون اساسی مسئله انتخاب مردم را پذیرفتند. البته آنان شیوه‌ی انتخاب غیر مستقیم را که با روح نظریه انتصاب سازگارتر است، بر انتخاب مستقیم ترجیح دادند.

ولایت و دیانت(جستارهایی در اندیشه‌ی نظام سیاسی
اسلام)، مهدی هادوی تهرانی، صص ۱۰۲-۱۱۱

امکان النصب العام

- توضیح مطلب آن که: هر چند نصب تمامی فقها واجد شرایط به عنوان ولی، مشکلی در عالم واقع یا مفاد ادلّه ندارد و در حوزه‌ی وظایف فردی، هر کس می‌تواند به فقیهی که او را واجد شرایط می‌داند، مراجعه کند و در امور ولایی از او مدد جوید. (۱۷۲)
- (۱۷۲) همان شیوه‌ای که در مورد مراجع عظام از گذشته تا حال وجود داشته است.

ولایت و دیانت(جستارهایی در اندیشه‌ی نظام سیاسی
اسلام)، مهدی هادوی تهرانی، صص ۱۰۲-۱۱۱

امکان النصب العام

• ولی هنگامی که به این امر به عنوان یک وظیفه‌ی اجتماعی و در قالب اداره‌ی جامعه نظر کنیم و بخواهیم برای چنین صورتی - حتی بر اساس «نظریه‌ی انتصاب» که نظریه صحیح است - قانون وضع نماییم، چاره‌ای جز برگزیدن شیوه‌ی انتخاب نداریم.

امكان النصب العام

• البته در اینجا انتخاب به روح «تعیین فقیه واجد شرایط» صورت می‌گیرد، نه به روح «تعیین ولی از میان فقهای واجد شرایط» که در نظریه انتخاب مطرح است. یعنی مردم فقیهی را که حائز شرایط ولایت است، می‌یابند و بر می‌گزینند؛ نه اینکه از میان حائزین شرایط، با انتخاب خود ولی را تعیین کند.

ولایت و دیانت(جستارهایی در اندیشه‌ی نظام سیاسی
اسلام)، مهدی هادوی تهرانی، صص ۱۰۲-۱۱۱

امكان النصب العام

- انتخاب ولیٰ فقیہ
- برای انتخاب فقیهی که حائز شرایط رهبری است، دو راه وجود دارد:

ولایت و دیانت(جستارهایی در اندیشه‌ی نظام سیاسی
اسلام)، مهدی هادوی تهرانی، صص ۱۰۲-۱۱۱

امكان النصب العام

۱۰. انتخاب مستقیم: در این شیوه فقهایی که خود را حائز شرایط می دانند، یا دیگران آنها را واجد این ویژگی ها می شمارند، برای انتخاب ثبت نام می کنند. سپس گروهی کارشناس وجود شرایط لازم برای رهبری را در این افراد مورد تأیید قرار می دهند و آنگاه مردم از میان آنها یکی را انتخاب می کنند.

امكان النصب العام

- ۲. انتخاب غیر مستقیم: در این روش مردم گروهی کارشناس را بر می گزینند تا به عنوان وکیل از سوی آنها شخصی را که واجد شرایط رهبری است به ولایت امر انتخاب کنند.

ولایت و دیانت(جستارهایی در اندیشه‌ی نظام سیاسی
اسلام)، مهدی هادوی تهرانی، صص ۱۰۲-۱۱۱

امکان النصب العام

• ملاحظه می شود که در هر دو راه وجود گروهی کارشناس که تحقق شرایط رهبری را مورد تأیید قرار دهد، ضروری است، زیرا «فناحت» یک تخصص است و تنها وجود متخصصان می توانند چنین امری را در یک شخص، مورد تأیید قرار دهد. از این‌رو، اگر کسی ادعای پزشکی کند، این پزشکان هستند که می توانند صحت و سقم این امر را تشخیص دهد.

ولایت و دیانت(جستارهایی در اندیشه‌ی نظام سیاسی
اسلام)، مهدی هادوی تهرانی، صص ۱۰۲-۱۱۱

امكان النصب العام

• تفاوت دو راه در این است که در شیوه‌ی اول کارشناسان و خبرگان اصل وجود شرایط لازم برای رهبری را در نامزدها تأیید می‌کنند و بدون شک در این مقام اقل مراتب آن شرایط کافی خواهد بود. در حالی که در شیوه‌ی دوم آنها کسی را که واجد شرایط در بالاترین سطح باشد، بر می‌گزینند.

امكان النصب العام

- از این رو شیوه‌ی انتخاب غیر مستقیم - یعنی انتخاب خبرگان از سوی مردم و انتخاب فقیه واجد شرایط از سوی خبرگان - بر شیوه‌ی انتخاب مستقیم - یعنی انتخاب فقیه واجد شرایط از سوی مردم - ترجیح دارد و همین مطلب در قانون اساسی جمهوری اسلامی مورد توجه قرار گرفته و در عین پذیرش نظریه‌ی انتصاب - که از مشروح مذاکرات خبرگان قانون اساسی و مواد موجود در آن آشکار است(۱۷۳) - شیوه‌ی انتخاب غیر مستقیم برای تعیین رهبر مورد قبول واقع شده است.

ولایت و دیانت(جستارهایی در اندیشه‌ی نظام سیاسی
اسلام)، مهدی هادوی تهرانی، صص ۱۰۲-۱۱۱

امکان النصب العام

با این وصف، مردم، حتی بنابر نظریه‌ی انتصاب، نقش محوری در تعیین رهبر دارند و هر چند مشروعیت حکومت فقیه از سوی شارع مقدس و امامان معصوم علیهم السلام است و بر خاسته از انتخاب مردم نیست، ولی نقش مردم تنها در کارآمدی نظام و اجرای منویات رهبر خلاصه نمی‌شود،^(۱۷۴) بلکه آنها هستند که با گزینش «فقیه و اجد شرایط» به شیوه‌ی مستقیم یا غیر مستقیم مصدق ولی امر و زمامدار جامعه را تعیین می‌کنند و برای او امکان انجام این وظیفه را فراهم می‌آورند.

ولایت و دیانت(جستارهایی در اندیشه‌ی نظام سیاسی
اسلام)، مهدی هادوی تهرانی، صص ۱۰۲-۱۱۱

مزایای انتخاب مستقیم

- مزایای انتخاب مستقیم
 - مشارکت حداکثری مردم
 - تنوع دیدگاه های کاندیداها